

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 13 lipca 2009 r.

DOLiS/DEC-631/09

dot. DOLiS-440-242/09

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi X na udostępnienie przez operatora telekomunikacyjnego jego danych osobowych Biuru Detektywistycznemu,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga X na udostępnienie przez operatora jego danych osobowych Biuru Detektywistycznemu. Z treści przedmiotowej skargi wynika, iż Skarżący kwestionuje istnienie swojego zadłużenia wobec operatora i w związku z tym poddaje w wątpliwość legalność udostępnienia przez operatora jego danych osobowych Biuru Detektywistycznemu wnosząc o nakazanie przywrócenia stanu zgodnego z prawem w tym zakresie.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne:

1. Operator Y oraz Biuro Detektywistyczne Z łączy umowa przelewu wymagalnych i bezspornych wierzytelności wynikających z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawarta w dniu 6 maja 2004 r. (kopia umowy w aktach sprawy).
2. Z wykonuje czynności windykacyjne również za pośrednictwem Biura Detektywistycznego – nieposiadającej osobowości prawnej jednostki organizacyjnej spółki.
3. Ww. umowa przelewu wierzytelności stanowiła podstawę przeniesienia przez Y wierzytelności wobec Skarżącego na Z i przekazania w związku z tym jego danych osobowych.
4. Zakres udostępnionych Z danych osobowych X obejmował m.in. nazwisko i imię oraz adres zamieszkania.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dokonał na podstawie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oceny legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącego, natomiast nie badał kwestii istnienia lub nieistnienia wierzytelności wobec Skarżącego, ani słuszności i zakresu dochodzonych wobec niego roszczeń cywilnoprawnych. Takie sprawy, zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43 poz. 296 z późn. zm.), są sprawami cywilnymi i powinny być rozpatrywane w postępowaniach prowadzonych przez sądy powszechne. Organ ochrony danych osobowych, działając na podstawie i w granicach ustawowych kompetencji przyznanych mu ustawą o ochronie danych osobowych badał, czy u podstaw udostępnienia przez Y i pozyskania przez Z (na rzecz której czynności windykacyjne w niniejszej sprawie wykonuje jednostka organizacyjna spółki – Biuro Detektywistyczne) danych osobowych X znajduje się jedna z przesłanek legalizujących przetwarzanie danych osobowych określonych w art. 23 ust. 1 ustawy.

Z uwagi na powyższe wskazać trzeba, iż przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem, gdy administrator danych legitymuje się posiadaniem co najmniej jednej spośród wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy materialnych przesłanek. Stosownie do art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, oprócz przypadku zgody osoby, której dane dotyczą, przetwarzanie danych (w tym ich udostępnianie innym podmiotom) jest legalne, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Mając na uwadze powołany wyżej przepis oraz okoliczności przedmiotowej sprawy, należy stwierdzić, że udostępnienie przez Y danych osobowych Skarżącego Z znajdowało prawne uzasadnienie w art. 23 ust.1 pkt 5 ustawy. Przepis ten jest ściśle skorelowany z art. 23 ust. 4 ustawy, który precyzuje, co ustawa rozumie przez usprawiedliwiony cel administratora danych bądź odbiorców danych. Zgodnie z pkt 2 ww. przepisu, za prawnie usprawiedliwiony cel uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Na podstawie umowy cesji z dnia 6 maja 2004 r. doszło do zbycia przez Y przedmiotowej wierzytelności na rzecz Z. W ocenie organu zbycie wierzytelności firmie windykacyjnej (a w konsekwencji udostępnienie także danych osobowych dłużnika) mające na celu uzyskanie niezapłaconej kwoty wynikającej z tytułu świadczonych na rzecz klienta usług stanowi realizację przez administratora (Y) prawnie usprawiedliwionego celu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Taki wniosek znajduje analogicznie zastosowanie również w odniesieniu do podstaw pozyskania danych przez ich odbiorcę, którym w niniejszej sprawie jest spółka Z. Nadmienić należy, że analizowane udostępnienie danych osobowych nie może być postrzegane jako naruszające prawa i wolności osoby, której te dane dotyczą. Wspomniany ustawowy zapis nie może „być wykorzystywany” jako podstawa uchylenia się od spełnienia zaległych zobowiązań wobec podmiotu prowadzącego legalną działalność gospodarczą. Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie administracyjnym. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 listopada 2004 r. (sygn. akt: II SA/Wa 1057/04) stwierdził, iż „(...) zasadą powszechnie akceptowaną, wynikającą nie tylko z przepisów prawa cywilnego, lecz także z norm moralnych, zasad współżycia społecznego oraz dobrych obyczajów jest regulowanie zaciągniętych zobowiązań (zapłata długów). Zasada ta w pełni odnosi się do podmiotów prawa mających status konsumentów. (...) Dłużnik, który nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań, musi liczyć się z konsekwencjami, wynikającymi z przepisów regulujących obrót gospodarczy. Postawa dłużnika nie może bowiem prowadzić do uprzywilejowania jego sytuacji prawnej. Gdyby generalnie uznać każdy wypadek przetwarzania danych osobowych dłużnika (będącego konsumentem) za godzący w jego prawa i wolności, doszłoby z jednej strony do niczym nieuzasadnionej ochrony osób niewywiązujących się ze swoich zobowiązań, z drugiej natomiast do naruszenia zasady swobody działalności gospodarczej, co z pewnością nie było zamiarem ustawodawcy przy uchwalaniu ustawy o ochronie danych osobowych”.

Reasumując, w analizowanej sprawie organ nie stwierdził podstaw do zakwestionowania legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącego. Uzasadnione jest zatem wydanie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych decyzji odmawiającej uwzględnienia wniosku Skarżącego o nakazanie przywrócenia stanu zgodnego z prawem.

Na gruncie analizowanej sprawy należy ponownie stanowczo zaznaczyć, iż odrębną kwestią, pozostającą poza kompetencjami organu ochrony danych osobowych, jest kwestia oceny zasadności i wysokości dochodzonych roszczeń oraz badania prawidłowości samej umowy przelewu wierzytelności pomiędzy Y i Z. Podkreśla to Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku z dnia 6 czerwca 2005 r. (sygn. akt: I OPS 2/05) wskazał, że do dokonywania oceny umów cywilnoprawnych pod kątem ich legalności właściwy wyłącznie jest sąd powszechny. Co więcej, w wyroku z dnia 6 lipca 2006 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, że „dopóki ważność umowy nie zostanie podważona we właściwym trybie i formie, umowa stanowi dokument wywołujący określone skutki prawne podlegające także ocenie w świetle ustawy o ochronie danych osobowych”. Jeśli zatem Skarżący ma zastrzeżenia do zasadności dochodzonych od niego roszczeń oraz legalności ich przejęcia przez Z powinny zostać one zbadane w postępowaniu cywilnym zainicjowanym stosownym powództwem.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna. Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).